

sus & prodigiosam hanc habendi inexplebillem cupiditatem esse, necesse est.

VER. 8. Nam quid amplius est sapienti, quam stolido ipsi? quid ad pauperem fruens, dum ambulant coram viventibus?

Huc accedit, quòd neq; divitiarum possessione, neq; fructuū ex illis perceptione, stulto intelligens quicquam interfit. Et quid est quod pauperi deest, dummodo prudenti & cum omnibus conversandi rationem tenenti, quod diviti etiam intelligenti ad hanc vitam traducendam suppetit?

VER. 9. Melior est, inquires, inspectio oculorum, quam cursus desiderii: etiam hoc vanitas est & afflictio spiritus.

Excipiat quis, potiozem esse possessoris conditionem, quàm pauperis qui nullum appetendi finem aut modum facit. Atq; hæc ipsa divitiarum possessio ab usu & fructu separata, vana & cassa est: addo etiam, ab animi molestia & solitudine ad divitias conservandum minimè abjuncta.

VER. 10. Quicquid sit, jam inditum est nomen ejus, & cognitum eum esse hominem, neq; posse contendere cum eo qui valentior est ipso.

Quidquid sit, nulla quantumvis magna divitiarum accumulatione, efficiat ut homo non sit, & fragilem humanam conditionem superet, cui cum Dei decreto ob peccatum
addi-